

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในหมู่ของประชาชนคนไทยทั่วไปเป็นอย่างมาก และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมทั่วโลก เนื่องจากฟุตบอลเป็นกีฬาที่สนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจใน ทุก ๆ นาทีของการแข่งขัน และสามารถจัดการแข่งขันได้ตลอดทั้งปี แข่งขันได้กับทุกสภาพอากาศ ใน ปัจจุบันฟุตบอลได้มีการพัฒนาไปมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้านระบบการเล่น ทักษะต่าง ๆ ที่ได้นำมา ผสมผสานกันเป็นกีฬาประเภททีมที่ดูแล้วสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยมีกติกาเป็นตัวควบคุมการแข่งขัน (รัศมี จินดาภัย, 2548: คำนำ; อ้างอิงมาจาก ประพันธ์ เปรมศรี และ ไมตรี กุลบุตร, 2548: คำนำ) ฟุตบอลมีการแข่งขันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิโอ ประเทศอุรุกวัย เป็นเกมที่ชาวอเมริกาใต้นิยมเล่นกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศบราซิลซึ่งเป็นชาติที่มีทักษะความสามารถ เฉพาะตัวในการเล่นฟุตบอลสูงสุดในโลกส่วนในประเทศไทยนั้นได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลขึ้น เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2540 ด้วยความร่วมมือของหลายๆฝ่าย ที่ช่วยกันผลักดันกีฬานี้ให้ได้รับความ นิยมมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานครการกีฬาแห่งประเทศไทยและ เดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด ร่วมกันจัดการแข่งขัน รายการ “สตาร์ อินดอร์ชอว์เกอร์ 1997” ระหว่างวันที่ 12-21 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ณ ห้องคอน เวนชั่นฮอลล์เดอะมอลล์บางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยมี 12 สโมสรชั้นนำจากไทยแลนด์ลีกเข้าร่วมการแข่งขัน ทีมชนะเลิศได้แก่ สโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย หลังจากนั้นกีฬา ฟุตบอลในประเทศไทยก็ได้รับความนิยมอย่างมากมีการจัดการแข่งขันขึ้นอีกหลายรายการ และในปี พ.ศ. 2543 ก็ได้จัดการแข่งขันฟุตบอลระดับมัธยมศึกษาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้น ในรายการ คิวิก จูเนียร์ ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมเปียนชิพ 2000 ครั้งที่ 1 โดยมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในแต่ละภาค ทั่วประเทศ เพื่อนำทีมชนะเลิศและทีมรองชนะเลิศมาทำการแข่งขันกับทีมโรงเรียนใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ทีมที่ชนะเลิศก็คือทีมโรงเรียน กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย (ประพันธ์ เปรมศรี และ ไมตรี กุลบุตร, 2548: 1) ต่อมาประเทศไทยได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย และจากการแข่งขันดังกล่าวประเทศไทยได้อันดับที่ 3 และได้สิทธิ์เดินทางไป แข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกรอบสุดท้าย ณ ประเทศกัวเตมาลา

ปี พ.ศ. 2544 มีการจัดการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ทั้งระดับเยาวชน และประชาชน เช่น การแข่งฟุตบอล ควิก จูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์ แชมป์เปียนชิพ และอัมเทล ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ 2001 และทีมชาติไทยสามารถสร้างผลงาน ชนะเลิศระดับอาเซียน ที่ประเทศมาเลเซีย และชนะเลิศระดับดิวิชั่น 2 ไทเกอร์คัพ ที่ประเทศสิงคโปร์

ปี พ.ศ. 2545 มีการจัดการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ทั้งระดับเยาวชน และประชาชน เช่น การแข่งฟุตบอล ควิก จูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์ แชมป์เปียนชิพ และการแข่งขันชนะเลิศแห่งประเทศไทยทีมสโมสรราชนาวีคว้าแชมป์ไปได้

ปี พ.ศ. 2547 ทีมชาติไทยก็สามารถคว้าอันดับที่ 3 ในการชิงแชมป์ เอเชีย ได้สิทธิเดินทางไปแข่งขันชิงแชมป์โลกรอบสุดท้ายที่ประเทศไต้หวัน

ฟุตบอลเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาประเภทหนึ่งที่ใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย และช่วยส่งเสริมพัฒนาร่างกายให้เกิดความแข็งแรง ก่อให้เกิดความสามัคคี ฟุตบอลจัดเป็นกีฬาประเภททีมซึ่งสามารถจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนได้ โดยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 3 ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

สาระที่ 3: การเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา มาตรฐานพ 3.2: รัก การออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา (กรม วิชาการ. 2545: 25) โดยในปัจจุบันตามโรงเรียนต่างๆ ได้นำเอาฟุตบอลมาจัดการเรียนการสอน ให้แก่นักเรียนมากขึ้น โดยทางโรงเรียนสุเหร่าบางกะสีก็ได้นำฟุตบอลมาสอนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 เช่นกัน นักเรียนจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานที่ดีสามารถนำทักษะที่เรียนมาไป ใช้ในการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องและนอกจากนี้ในการเรียนการสอนพลศึกษานั้นจำเป็นที่ จะต้องมีการวัดและประเมินผลของผู้เรียนว่ามีความรู้เพียงใด ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอล เพื่อนำข้อมูลต่างๆมาใช้ในการสร้างโปรแกรมทักษะฟุตบอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6ให้มีมาตรฐานมีประโยชน์ต่อกีฬาฟุตบอล และเพื่อพัฒนาการศึกษาและพล ศึกษาในประเทศไทยให้มีความก้าวหน้าต่อไปและทั้งนี้ก็ได้มีการทดสอบทักษะฟุตบอลขั้นพื้นฐาน ที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน, ทักษะการส่งลูกบอลด้วยฝ่าเท้า, ทักษะการยิงประตูด้วยหัวรองเท้า, ทักษะการยิงประตูด้วยหลังเท้า ไปด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อเปรียบเทียบผลของความแตกต่างในการเตะด้วยทักษะการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ทักษะการส่งลูกบอลด้วยฝ่าเท้า ทักษะการยิงประตูด้วยหัวรองเท้า ทักษะการยิงประตูด้วยหลังเท้า ก่อนและหลังการฝึกตามโปรแกรมภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมมติฐานการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกขั้นพื้นฐานในการเตะของกีฬาฟุตบอลตามที่กำหนดกลุ่มทดลองมีทักษะพื้นฐานในการเตะทั้ง 4 รูปแบบดีกว่ากลุ่มควบคุม

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา ผลของโปรแกรมการฝึกขั้นพื้นฐานในการเตะของกีฬาฟุตบอลในนักเรียนอายุ 10 -12 ปี โรงเรียนสุเหร่าบางกะสี โดยทำการฝึกตาม โปรแกรมการฝึกตามตาราง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ (ภาคผนวก ก)

มีการทดสอบทักษะฟุตบอลขั้นพื้นฐาน มีการทดสอบทักษะกลุ่มเป้าหมาย 4 ด้าน ได้แก่

1. ทักษะการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
2. ทักษะการส่งลูกบอลด้วยฝ่าเท้า
3. ทักษะการยิงประตูด้วยหัวรองเท้า
4. ทักษะการยิงประตูด้วยหลังเท้า

โดยมีการวัดผลทั้งก่อนและหลังเข้าโปรแกรมการฝึก และนำผลที่ได้มาศึกษาต่อไป ตามแบบทดสอบทักษะฟุตบอลขั้นพื้นฐานของ ธนสิน ชูโชติ (2551). การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชาย อายุ 10-12 ปี โรงเรียนสุเหร่าบางกะสีจำนวน 30 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบทดสอบ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดทักษะในฟุตบอลของนักเรียนที่มีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย

การเตะลูกฟุตบอล หมายถึง การใช้เท้าในการเตะ และมีวิธีการเตะแบบอื่นๆ อีก เช่น การใช้ข้างเท้าด้านใน ด้านนอก ส้นเท้า ปลายรองเท้า และการเตะลูกวอลเลย์ เป็นต้น โดยทั่วไปในการเตะมีหลักอยู่ทั่วไปคือการใช้เท้าสัมผัสบอลและส่งบอลไปยังเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายอายุ 10-12 ปี โรงเรียนสุเหร่าบางกะสีจำนวน 30 คน

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่ฝึกทักษะตาม โปรแกรมปกติโดยฝึกทั้งเช้าและเย็น

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่ฝึกตาม โปรแกรมปกติในช่วงเย็น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้ช่วยให้ทราบถึงผลของผลของโปรแกรมการฝึกขั้นพื้นฐานในการเตะของกีฬาฟุตบอลในนักเรียนอายุ 10 -12 ปี โรงเรียนสุเหร่าบางกะสี
2. นักเรียนอายุ 10 -12 ปี โรงเรียนสุเหร่าบางกะสี มีทักษะกีฬาฟุตบอลที่ดีขึ้น
3. เป็นแนวทางให้ผู้สนใจในกีฬาฟุตบอลได้ศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางยิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป